

Udostępnianie informacji publicznej przez szpital

Jawne przez niepoufne

Szpitaly wykonują zadania publiczne w dziedzinie ochrony zdrowia. Nie budzi zatem wątpliwości, że w zakresie, w jakim korzystają z funduszy publicznych, są podmiotami zobowiązanymi do udostępniania informacji publicznej¹ na podstawie ustawy z 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej. Potwierdza to orzecznictwo sądów administracyjnych². Co trzeba ujawniać, a czego nie wolno?

Informacją publiczną jest każda informacja o sprawach publicznych dotycząca podmiotów zobowiązanych do udostępnienia informacji publicznej, a w szczególności informacja o:

- zasadach funkcjonowania tych podmiotów,
- organach i osobach sprawujących w nich funkcje i ich kompetencjach,
- majątku, którym dysponują,
- treści i postaci dokumentów urzędowych (np. dokumentacja przebiegu i efektów kontroli oraz wystąpienia, stanowiska, wnioski i opinie podmiotów ją przeprowadzających)³. Należy podkreślić, że zgodnie z art. 284 ust. 1 i 2 ustawy z 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. Nr 157 poz. 1240 ze zm.) informacją publiczną w wypadku audytu wewnętrznego do niedawna był tylko jego plan oraz sprawozdanie z jego wykonania^{4,5}. Sprawę zgodności art. 284 ust. 2 ustawy z 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych z art. 61 ust. 1, 2 i 3 w związku z art. 31 ust. 3 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej przekazano do Trybunału Konstytucyjnego, który rozpatrzył tę kwestię 9 kwietnia 2015 r.⁶ Zgodnie z treścią wyroku TK art. 284 ust. 2 ustawy (Dz. U. Nr 157 poz. 1240 ze zm.) był niezgodny z art. 61 ust. 1, 2 i 3 w związku z art. 31 ust. 3 ustawy zasadniczej. Oznacza to, że informacją publiczną jest nie tylko plan audytu i sprawozdanie z jego wykonania, lecz także inne dokumenty wytworzone przez audytora wewnętrznego z wyłączeniem dokumentów o charakterze roboczym⁷.

Ministerstwo Finansów nie dokonuje indywidualnych rozstrzygnięć w sprawach związanych z udostępnianiem dokumentów wytworzonych przez audytora wewnętrznego. Decyzję dotyczącą ustalenia, które z dokumentów wytwarzanych przez audytora stanowią informację publiczną, powinien rozstrzygnąć dyrektor szpitala, a w sytuacji sporu – sądy administracyjne.⁸

Szeroki zakres

Zabronione jest zawężanie i utożsamianie dostępu do informacji publicznej z dostępem do dokumentów urzędowych, ponieważ informacja publiczna ma szerszy zakres pojęciowy. Przykładów informacji publicznej wymienionych w art. 6 ustawy z 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej nie należy postrzegać również jako katalogu zamkniętego⁹. Biorąc pod uwagę treść orzecznictwa sądów, informacją publiczną w wypadku szpitali są np.:

- informacje dotyczące kosztów związanych z działalnością leczniczą podmiotu, np. kosztów diagnostyki laboratoryjnej i obrazowej¹⁰,
- informacje związane z inwestycjami realizowanymi przez szpital, jeśli inwestycje te są finansowane z pieniędzy publicznych,
- treść umów zawartych z NFZ (wnioskodawca ma prawo zwrócić się o ich udostępnienie do podmiotu leczniczego, a nie tylko do NFZ)¹¹,
- imienny wykaz wynagrodzeń etatowych pracowników oraz lekarzy na kontraktach pełniących funkcję

publiczną¹² (wątek ten omawiam szerzej w dalszej części artykułu),

- informacje dotyczące prowadzonych przez szpital spraw sądowych i postępowań dyscyplinarnych, jeśli dotyczyły one spraw z zakresu zadań publicznych (tj. opieki zdrowotnej finansowanej z funduszy publicznych lub majątku pozyskanego z pieniędzy publicznych)¹³,
- informacje o liczbie skarg na zaniedbania personelu lekarskiego oraz pielęgniarskiego¹⁴,
- nagranie rozmowy telefonicznej z wezwania karetki pogotowia¹⁵.

Sprawą publiczną jest zaś każdy przejaw aktywności władzy publicznej i jej organów oraz osób pełniących funkcje publiczne, które realizują zadania publiczne przy jednoczesnym dysponowaniu majątkiem publicznym¹⁶.

Ograniczenia

Zgodnie z art. 5 ust. 1 i 2 ustawy z 6 września 2001 r. prawo do informacji publicznej podlega ograniczeniu w zakresie i na zasadach określonych w przepisach o ochronie informacji niejawnych oraz o ochronie innych tajemnic ustawowo chronionych, a także ze względu na prywatność osoby fizycznej lub tajemnicę przedsiębiorcy. Ograniczenie to nie dotyczy informacji o osobach pełniących funkcje publiczne mających związek z pełnieniem tych funkcji, w tym warunków powierzenia i wykonywania funkcji, oraz wypadku, gdy osoba fizyczna lub przedsiębiorca rezygnują z przysługującego im prawa¹⁷. Wyłączenie osób pełniących funkcję publiczną z tego ograniczenia nie narusza przepisów i jest zgodne z art. 31 ust. 3, art. 47 i art. 61 ust. 3 Konstytucji RP¹⁸.

Osoba pełniąca funkcję publiczną

Ustawa z 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej nie zawiera definicji osoby pełniącej funkcję publiczną, o której mowa w art. 5 ust. 2 cytowanej ustawy. Pojęcie to jest wyjaśnione w art. 115 § 19 ustawy z 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny. Osobą pełniącą funkcję publiczną jest funkcjonariusz publiczny, o którym mowa w art. 115 § 13 ustawy, członek organu samorządowego, osoba zatrudniona w jednostce organizacyjnej dysponującej funduszami publicznymi, chyba że wykonuje wyłącznie czynności usługowe, i inna osoba, której uprawnienia i obowiązki w zakresie działalności publicznej są określone lub uznane przez ustawę lub wiążącą Rzeczpospolitą Polską umowę międzynarodową¹⁹. Cechą charakterystyczną osób pełniących funkcję publiczną jest posiadanie określonego zakresu uprawnień, dzięki którym mogą kształtować treść wykonywanych zadań w sferze publicznej²⁰.

Dążąc do identyfikacji osób pełniących funkcje publiczne w szpitalu, należy odpowiedzieć na pytanie, czy określone osoby realizują w pewnym zakresie nałożone

na szpital zadania publiczne²¹. Przez osobę pełniącą funkcję publiczną należy rozumieć np.:

- lekarza zajmującego stanowisko ordynatora oddziału (obecna terminologia to lekarz kierujący oddziałem) zarówno w związku z administrowaniem, jak i udzielaniem świadczeń zdrowotnych,
- lekarza zatrudnionego w publicznej lub niepublicznej placówce opieki zdrowotnej w zakresie wykonywania przez niego czynności zawodowych wymienionych w art. 2 ustawy z 5 grudnia 1996 r. o zawodach lekarza i lekarza dentystry (Dz. U. 1997 Nr 28 poz. 152 z późn. zm.), jeśli świadczenia zdrowotne wykonywane przez niego są finansowane z pieniędzy publicznych²².

Dane osobowe

Poruszając kwestię udostępnienia informacji publicznej, na początku należy podkreślić, że przepisy ustawy o ochronie danych osobowych nie regulują kwestii udostępniania danych osobowych stanowiących informację publiczną. Zgodnie z treścią art. 23 pkt 2 i 4 ust. 1 ustawy o ochronie danych osobowych ustawa ta ma charakter odsyłający do innych ustaw w kwestii przetwarzania danych osobowych. Uzasadnione jest przyjęcie, że odsyła również w tej sprawie do ustawy o dostępie do informacji publicznej²³.

Zgodnie z przepisami (w myśl art. 61 ust. 3 Konstytucji RP) dostęp do informacji publicznej może zostać ograniczony ze względu na ochronę wolności i praw innych osób i podmiotów gospodarczych oraz ochronę porządku publicznego, bezpieczeństwa lub ważnego interesu gospodarczego państwa²⁴. Z kolei zgodnie z art. 5 ustawy o dostępie do informacji publicznej podstawą tego ograniczenia są informacje niejawne (na podstawie ustawy z 5 sierpnia 2010 r. o ochronie informacji niejawnych), tajemnica przedsiębiorcy (na podstawie ustawy z 16 kwietnia 1993 r. o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji), inne ustawowo chronione tajemnice oraz prywatność osoby fizycznej (na podstawie przepisów Konstytucji RP). Inne ustawowo chronione tajemnice to np. dane osobowe i dane wrażliwe na podstawie ustawy o ochronie danych osobowych. Ustawa ta nie chroni jednak wszystkich danych osobowych, lecz tylko prywatność osób fizycznych, z wyłączeniem osób pełniących funkcję publiczną²⁵.

Konieczność ochrony danych osobowych przez szpital nie jest argumentem przemawiającym za odmową udostępnienia informacji publicznej. W orzecznictwie sądów podkreśla się, że jednostka organizacyjna zobowiązana do udostępnienia informacji publicznej powinna ograniczyć dostęp do informacji umożliwiających identyfikację osób fizycznych (z wyłączeniem osób pełniących funkcję publiczną). Akceptowalnym sposobem udostępnienia informacji publicznej przy uwzględnieniu poszanowania dóbr objętych ochroną jest poddanie danych chronionych przepisami prawa procesowi anonimizacji²⁶.

Jawność wynagrodzeń osób pełniących funkcję publiczną

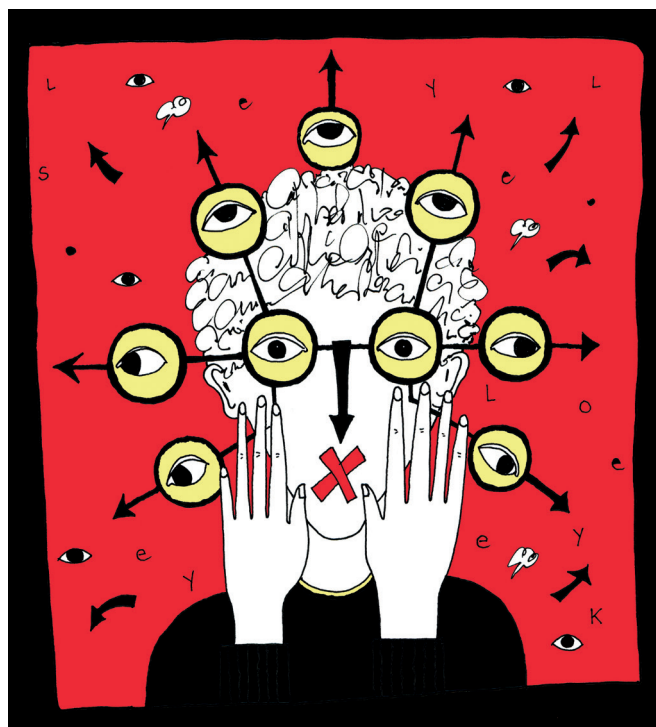
Prawo dostępu do informacji publicznej o wynagrodzeniu pracowników pełniących funkcję publiczną wywodzi się z art. 33. ust. 1 ustawy o finansach publicznych. W niniejszym przepisie została uregulowana jedna z nadrzędnych zasad rządzących gospodarką pieniędzmi publicznymi, tj. zasada jawności finansów publicznych. Istnieją tylko dwa wyjątki. Jawność może być wyłączona tylko w stosunku do funduszy publicznych, których pochodzenie lub przeznaczenie zostało uznane za informację niejawną, lub jeśli wynika to z obowiązujących Rzeczpospolitą umów międzynarodowych²⁷.

W szpitalu wynagrodzenie pracowników finansowane jest przede wszystkim z pieniędzy publicznych otrzymywanych za świadczenia zdrowotne. Wszelkie informacje o funduszach publicznych, którymi dysponuje szpital, w tym o ich rozdysponowaniu i wydatkowaniu, stanowią informację publiczną. Zdarza się, że dyrektorzy szpitali odmawiają dostępu do informacji o wynagrodzeniu osób pełniących funkcję publiczną, powołując się na prywatność osoby fizycznej i tajemnicę przedsiębiorcy. Prawo do prywatności jest co prawda wartością chronioną konstytucyjnie. Zgodnie z art. 47 ustawy zasadniczej każdy ma prawo do ochrony prawnej życia prywatnego, rodzinnego, czci oraz dobrego imienia i do decydowania o swoim życiu osobistym. Informacje o statusie materialnym, w tym o wysokości zarobków danej osoby, są informacją w zakresie prywatności osoby fizycznej, a wynagrodzenie jest dobrem osobistym. Ponadto dane o wynagrodzeniu konkretnej osoby fizycznej oznaczonej z imienia i nazwiska stanowią dane osobowe podlegające ochronie na zasadach określonych w ustawie z 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych.

Z powyższych rozważań można wysnuć wniosek, że udostępnianie informacji o wysokości wynagrodzenia osoby fizycznej jest ograniczone na podstawie art. 5 ust. 2 ustawy z 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej. Należy jednak zauważyć, że ograniczenie prawa dostępu do informacji ze względu na prywatność osoby fizycznej czy tajemnicę przedsiębiorcy nie ma charakteru bezwzględnie. Jak stanowi art. 5 ust. 2 ustawy z 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej, nie dotyczy ono informacji o osobach pełniących funkcję publiczną, jeśli informacje te mają związek z pełnieniem tych funkcji (np. informacje o warunkach powierzenia oraz wykonywania tej funkcji)²⁸.

Informacje o wynagrodzeniu: tak czy nie

Dyrektor szpitala może ograniczyć dostęp do informacji o wynagrodzeniu, powołując się na prawo do prywatności, jeśli informacje o wynagrodzeniu dotyczą osób niepełniących funkcji publicznej lub niemających związku z pełnieniem tych funkcji. W tym celu należy ustalić, które stanowiska pracy w jednostce związane

Fot. Sobirich Meister/ImageZoo/Corbis

„Cechą charakterystyczną osób pełniących funkcję publiczną jest posiadanie określonego zakresu uprawnień, dzięki którym mogą kształtować treść wykonywanych zadań w sferze publicznej”

są z pełnieniem funkcji publicznych. Decyzja odmowna dotycząca udostępnienia informacji wiąże się z wskazaniem, w wypadku których stanowisk prawo do informacji o wynagrodzeniu podlega ograniczeniu ze względu na prywatność osób fizycznych (bez podawania danych osobowych)²⁹.

W orzecznictwie sądów podkreśla się, że decyzja odmowna powinna być wydana na podstawie ustaleń dokonanych zarówno w odniesieniu do przesłanek odmowy udostępnienia, jak i przesłanek wyłączających ochronę prawa do prywatności. Dyrektor szpitala jest zatem zobowiązany również ustalić oraz wyjaśnić w decyzji, czy osoby zatrudnione w szpitalu nie wyrażają woli zrezygnowania z przysługującego im prawa w zakresie ograniczenia dostępu do informacji o ich wynagrodzeniu. Dobrą praktyką w tym wypadku jest poproszenie pracowników o złożenie oświadczeń w sprawie wyrażenia woli korzystania z prawa do ochrony prywatności³⁰.

Jak podkreśla Trybunał Konstytucyjny, w wypadku informacji publicznej dotyczącej osób pełniących funkcję publiczną wartość, jaką jest transparentność życia

publicznego, przeważa nad bezwzględna ochroną prawa do życia prywatnego tych osób. Granica dopuszczalnej ingerencji w sferę życia prywatnego osób pełniących funkcję publiczną jest wyraźnie określona. Każdy ma prawo pozyskiwać informacje o życiu prywatnym osób pełniących funkcję publiczną tylko w sytuacji, gdy mają one związek z działalnością publiczną³¹.

Jawność treści umów

Informacje dotyczące majątku szpitala w zakresie, w jakim korzysta on z funduszy publicznych, stanowią informację publiczną³². Informacją publiczną może być też treść umów cywilnoprawnych dotyczących majątku publicznego. Ujawnienie imion i nazwisk osób zawierających takie umowy w opinii Sądu Najwyższego nie narusza prawa do prywatności osób pełniących funkcję publiczną³³.

Mając na uwadze powyższe, należy podkreślić, że klauzule umowne dotyczące wyłączenia jawności ze względu na tajemnicę przedsiębiorstwa w umowach zawieranych przez jednostki sektora finansów publicznych lub inne podmioty, o ile wynikające z umowy zobowiązanie jest realizowane lub przeznaczone do realizacji z pieniędzy publicznych, uważa się za niezastrzeżone (z wyłączeniem informacji technologicznych, technicznych, organizacyjnych lub innych posiadających wartość gospodarczą w rozumieniu przepisów o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji, co do których przedsiębiorca podjął niezbędne działania w celu zachowania ich w tajemnicy). Wyłączeniu podlegają też informacje stanowiące tajemnicę przedsiębiorstwa, jeśli jednostka sektora finansów publicznych wykaże, że wymaga tego interes publiczny lub ważny interes państwa³⁴.

Tajemnica przedsiębiorcy

Niekiedy informacje publiczne zawierają tajemnicę przedsiębiorstwa, tj. niepodane do wiadomości publicznej informacje techniczne, technologiczne, organizacyjne lub inne informacje posiadające wartość gospodarczą, co do których przedsiębiorca podjął niezbędne działania w celu zachowania ich poufności³⁵. Prawo do informacji publicznej podlega ograniczeniu ze względu na tajemnicę przedsiębiorcy³⁶. Jak wynika z przytoczonych przepisów, tajemnica przedsiębiorcy wyprowadza się z tajemnicy przedsiębiorstwa, a pojęcia te pokrywają się w zasadzie zakresowo³⁷. Szpital jako SPZOZ spełnia kryterium podmiotowe uznania go za przedsiębiorcę, ponieważ z chwilą wpisu do KRS uzyskuje osobowość prawną, a profesjonalny charakter działalności przejawia się tym, że jest to działalność z cechami organizacji, planowania, prowadzona na własny rachunek i we własnym imieniu. Mimo że celem istnienia szpitala jest zaspokojenie potrzeb ludności w dziedzinie zdrowia, a nie osiągnięcie zysku, to jednak działalność tę charakteryzuje dążenie do racjonalizacji według założeń rachunku ekonomicznego. Ponadto szpital spełnia

wymaganie uczestnictwa w obrocie gospodarczym, ponieważ finansuje swoją działalność przede wszystkim z pieniędzy publicznych na podstawie zawieranych umów z NFZ i MZ. Przytoczone argumenty pozwalają uznać, że szpital prowadzi działalność gospodarczą³⁸.

W orzecznictwie sądów podkreśla się, że podmiot który odmawia udostępnienia informacji publicznej, powołując się na ochronę interesu przedsiębiorcy, powinien dokładnie wskazać, na czym ten interes polega, oraz dokonać wyważenia obu wartości, tj. prawa do informacji publicznej i prawa do ochrony interesu przedsiębiorcy³⁹.

Koszty udostępnienia informacji

Dostęp do informacji publicznej jest bezpłatny z zastrzeżeniem art. 15 ust. 1 ustawy o dostępie do informacji publicznej. Zabronione jest łączenie uprawnień pokrycia przez wnioskodawcę kosztów związanych z udostępnieniem informacji publicznej z uzyskaniem przez szpital zysku rozumianego jako wynagrodzenie za usługę. Szpital może powołać się na art. 15 tej ustawy tylko w sytuacji, gdy w związku z udostępnieniem informacji publicznej w sposób lub formie określonej we wniosku poniesie dodatkowe koszty. Przez dodatkowe koszty należy rozumieć:

- koszty osobowe, tj. koszty pracy, które mogą być uwzględnione przez szpital tylko w sytuacji, gdy przygotowanie informacji wymaga poniesienia dodatkowej pracy (tj. gdy są to koszty wykraczające poza normalne koszty funkcjonowania jednostki, za pracę wykonywaną poza normalnym zakresem czasu pracy)⁴⁰,
- koszty rzeczowe, związane z wartością materiałów, nośników informacji lub przekształceniem informacji (np. koszty związane z zeskanowaniem dokumentów i anonimizacją danych⁴¹, przekształceniem informacji np. z dokumentu papierowego na zeskanowany plik komputerowy⁴², koszty kserokopii dokumentów itp.). Koszty kserokopii powinny być oszacowane według ceny rynkowej, która wynosi około 8 gr za stronę⁴³.

Koszty materiałowe powinny być z należytą starannością określone. Ponadto nałożenie opłaty za udostępnienie informacji publicznej następuje w formie aktu stwierdzającego obowiązek poniesienia takiej opłaty oraz ustalającego jej wysokość. Może to być np. zawiadomienie, wezwanie bądź informacja. Jednostka zobowiązana do udostępnienia informacji musi poinformować wnioskodawcę o wysokości opłaty w ciągu 14 dni od dnia złożenia wniosku. Wnioskodawca od otrzymania zawiadomienia o kosztach związanych z udostępnieniem informacji publicznej przez szpital ma 14 dni na odstąpienie od wskazanego we wniosku sposobu lub formy udostępnienia informacji lub zmianę sposobu lub formy udostępnienia tej informacji (licząc od dnia otrzymania zawiadomienia)⁴⁴.

Należy pamiętać, że szpital nie może uzależnić udostępnienia przygotowanej według wniosku informacji

publicznej od uiszczenia opłaty⁴⁵. Uprawnienie szpitala do jej pobrania powstaje dopiero po udostępnieniu informacji⁴⁶.

Co ogranicza wnioskodawcę

Zgodnie z art. 14 ust. 1 ustawy o dostępie do informacji publicznej udostępnienie informacji publicznej następuje w formie oraz w sposób zgodny z wolą wnioskodawcy, chyba że środki techniczne, którymi dysponuje szpital, uniemożliwiają udostępnienie tej informacji w formie i w sposób zgodny z wolą wnioskodawcy. W takiej sytuacji szpital jest zobowiązany do uzasadnienia zmiany formy lub sposobu udostępnienia informacji publicznej w ciągu 14 dni od otrzymania wniosku, powołując się na brak środków technicznych umożliwiających zachowanie formy lub sposobu udostępnienia informacji, o których mowa we wniosku⁴⁷. Jeśli wnioskodawca żąda na przykład udostępnienia informacji publicznej w formie elektronicznej, a jednostka posiada tylko wersję papierową dokumentów stanowiących informację publiczną, ale ma sprzęt do skanowania, to nie może odmówić udostępnienia tych dokumentów wnioskodawcy w wersji elektronicznej, argumentując, że przechowuje dokumenty tylko w wersji papierowej. Jak podkreśla się w orzecznictwie, czym innym jest forma przechowywania informacji, a czym innym forma jej udostępnienia⁴⁸.

Udostępnienie informacji na wniosek

Szpital jest zobowiązany udostępnić informację publiczną do 14 dni od dnia złożenia wniosku. Jeżeli nie jest to możliwe, dyrektor szpitala jest zobowiązany poinformować w tym czasie wnioskodawcę o powodach opóźnienia oraz określić, kiedy udostępni informację. Termin realizacji nie może być dłuższy niż 2 miesiące⁴⁹ od dnia złożenia wniosku.

Informacje publiczne można podzielić na proste i przetworzone. Z informacją prostą mamy do czynienia, gdy jej zasadnicza treść nie ulega zmianie przed udostępnieniem. Z kolei informacja przetworzona to taka, której opracowanie wymaga dodatkowych analiz, obliczeń, sporządzenia zestawień lub wyciągów. Proces przetworzenia danych to zaś działanie, którego efektem jest zestawienie konkretnych danych w związku z ich samodzielnym zredagowaniem i przeprowadzeniem czynności analitycznych. Należy podkreślić, że anonimizacja danych nie może być postrzegana jako przetwarzanie danych⁵⁰.

Dostęp do informacji przetworzonej jest ściśle skorelowany z potrzebą wskazania przesłanki interesu publicznego (szczególnie istotnego). Powinność wykazania tego interesu spoczywa na wnioskodawcy. Jeśli wnioskodawca nie wskaże istotnego interesu publicznego, szpital ma prawo odmówić udostępnienia informacji przetworzonej w zakresie objętym wnioskiem (jednak musi to nastąpić na piśmie)⁵¹.

Foto: iStockphoto.com

„Konieczność ochrony danych osobowych przez szpital nie jest argumentem przemawiającym za odmową udostępnienia informacji publicznej”

Paradoks

Paradoks przepisów polega na tym, że porusza się w nich kwestię odpłatności udostępniania dokumentacji medycznej i ustala się jej maksymalną wysokość⁵², a równocześnie nie precyzuje, jak należy szacować dodatkowe koszty związane z udostępnianiem informacji publicznej. Ponadto ustawa o dostępie do informacji publicznej nie definiuje, co należy rozumieć pod pojęciem dodatkowych kosztów. Liczne sprawy sądowe wytoczone przez wnioskodawców świadczą o potrzebie doprecyzowania przepisów w tym zakresie.

Inną kwestią sporną często poruszaną w orzecznictwie sądów jest forma udostępnienia informacji publicznej, szczególnie w wersji elektronicznej, gdy jednostka dysponuje tylko wersją papierową. Problem dla szpitali zobowiązanych do udostępnienia informacji publicznej pojawia się w sytuacji, gdy wnioskodawca żąda zeskanowania dużej ilości dokumentacji, co jest zajęciem bardzo czasochłonnym. Oczywiście każdy szpital może przedłużyć termin realizacji wniosku na podstawie art. 13 ust. 2 ustawy z 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej, jednak w mojej opinii forma udostępnienia informacji publicznej powinna być dostosowana do realnych możliwości jednostki, aby udostępnić informację publiczną na wniosek w jak najkrótszym terminie. Przepisy jednak nie dają prawa wyboru formy udostępnienia informacji publicznej szpitalowi, lecz wnioskodawcy.

Krystyna Sobczak

Autorka jest doktorem nauk ekonomicznych, specjalistką ds. audytu w Szpitalu Klinicznym im. Karola Jonschera w Poznaniu. Przepisy są dostępne w internetowym wydaniu „Menedżera Zdrowia”.